REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

UPRAVNO SODIŠČE RS, ODDELEK V MARIBORU
ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
sodišče v
dne 26.3.2025
Podpis pristojne sodne osebe:

REPUBLIKA SLOVENIJA UPRAVNO SODIŠČE 10 ODDELEK V MARIBORU

II U 227/2024-21

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, Oddelek v Mariboru, je po višji sodnici Mojci Medved Ladinek,

v upravnem sporu tožeče stranke:

-, ki jo po pooblastilu direktorja

-, zoper toženo stranko:
REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

ob udeležbi stranke z interesom:

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja,**

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca številka št. 090-119/2024/2 z dne 7. 6. 2024 v zvezi z odločbo Ministrstva za gospodarstvo, turizem in šport št. 090-31/2023/71 z dne 15. 1. 2024,

izven naroka **26. avgusta 2025**

RAZSODILO:

I. Tožba se zavrne.

II. Tožeča stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

Potek upravnega postopka:

1. S 1. točko izreka odločbe št. 090-119/2024/2 z dne 7. 6. 2024 je Informacijski pooblaščenec zavrnil pritožbo, ki jo je družba (tožnica v tem upravnem sporu) vložila zoper odločbo Ministrstva za gospodarstvo, turizem in šport št. 090-31/2023/71 z dne 15. 1. 2024 (organa na prvi stopnji), z 2. točko izreka je zavrnil pritožbo družbe točko izreka pa je ugotovil, da v postopku reševanja pritožb posebni stroški niso nastali.

2. Iz obrazložitve odločbe izhaja, da je družba (prosilec v tem upravnem sporu) dne 30. 8. 2023 od organa na prvi stopnji zahtevala, da ji omogoči vpogled v vse vloge prijaviteljev na Javni razpis za sofinanciranje vlaganj v nastanitveno turistično ponudbo za dvig dodane vrednosti turizma (v nadaljevanju: Javni razpis), in sicer za sklop 1.

3. S 1. točko izreka odločbe št. 090-31/2023/71 z dne 15. 1. 2024 je organ na prvi stopnji zahtevo prosilca delno zavrnil. Prosilcu je omogočil vpogled v zahtevano dokumentacijo, in sicer v vse vloge prijaviteljev na Javnem razpisu, med drugim tudi v dve vlogi, ki sta predmet pritožbenega postopka, in odločil, da se v zahtevani dokumentaciji prekrijejo oziroma iz nje izločijo podatki, ki so varovani kot osebni podatki po Zakonu o varstvu osebnih podatkov oziroma so opredeljeni kot poslovna skrivnost v skladu z Zakonom o gospodarskih družbah (v nadaljevanju: ZGD-1).

4. Organ na prvi stopnji je v postopek pritegnil prijavitelje na Javnem razpisu, katerih pravice ali pravne koristi bi z ugoditvijo zahtevi bile lahko prizadete. Tožnica je na poziv organa priglasila stransko udeležbo, ni pa se opredelila glede varovanja poslovne skrivnosti. Zato je organ na prvi stopnji prosilcu dovolil vpogled v vse dokumente njene vloge, glede osebnih podatkov pa je odločil, da se morajo v vlogi prekriti.

5. Tožnica je v pritožbi, ki jo je vložila zoper prvostopenjsko odločbo, navedla, da zaradi varovanja poslovne skrivnosti ne dovoljuje vpogleda v dokument

„Predstavitev investicije“ (obrazec št. 4) ter v dokument „Terminski in finančni načrt“ (obrazec št. 5), ker gre za informacije, ki niso splošno znane ali lahko dosegljive osebam v krogih, ki se običajno ukvarjajo s to informacijo, ti podatki pa imajo tudi tržno vrednost, kot določa to prva alineja 2. člena Zakona o poslovni skrivnosti (v nadaljevanju: ZPosS).

6. Navedena dokumenta sta po ugotovitvi Informacijskega pooblaščenca del prijave stranke na Javni razpis, ki je v 20. točki razpisne dokumentacije izrecno določal, da so vsi podatki iz vlog, ki jih komisija odpre, informacija javnega značaja, razen tistih podatkov, ki jih je prijavitelj posebej označil kot poslovno skrivnost. Prijavitelji so bili opozorjeni, da se poslovna skrivnost lahko nanaša zgolj na posamezen podatek ali na del vloge, ne more pa se nanašati na celotno vlogo.

7. Na podlagi vpogleda v dokumenta je Informacijski pooblaščenec ugotovil, da ne vsebujeta nobene posebne oznake poslovne skrivnosti. V odgovoru na poziv organa na prvi stopnji pritožnica tudi ni zatrjevala in tudi ni izkazala izpolnjevanja pogojev poslovne skrivnosti. Tega ni izkazala niti v vloženi pritožbi. Kot je pojasnil Informacijski pooblaščenec, je dokazno breme obstoja poslovne skrivnosti na strani subjekta, ki se sklicuje na poslovno skrivnost, na kar je bila pritožnica opozorjena tako v okviru razpisne dokumentacije kot tudi v postopku po Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju: ZDIJZ). V skladu z obstoječo prakso Informacijskega pooblaščenca ter sodišč, poslovna skrivnost ni absolutna pravica subjekta, kar velja še zlasti v primeru, kakršen je obravnavani, ko se stranka sklicuje zgolj na zakonsko normo brez navedbe konkretnih utemeljitev. Pritožnica je kot stranska udeleženka v postopku imela možnost zavarovati svoje podatke, vendar te možnosti ni izkoristila, zaradi česar ji tudi po mnenju Informacijskega pooblaščenca ni uspelo izkazati povezave med dokumenti, ki so predmet presoje, s pogoji poslovne skrivnosti po 2. členu ZPosS.

8. Ker glede obrazcev št. 4 in št. 5 izjema poslovne skrivnosti po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ni podana, podane pa niso niti druge izjeme po 5.a členu in prvem odstavku 6. člena ZDIJZ, je Informacijski pooblaščenec, na podlagi prvega odstavka 248. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju: ZUP), pritožbo kot neutemeljeno zavrnil.

Tožbene navedbe:

9. Tožnica se z odločitvijo ne strinja in vlaga tožbo v tem upravnem sporu, v kateri navaja, da jo je organ na prvi stopnji dne 13. 9. 2023 pozval k priglasitvi stranske udeležbe v postopku. Pozivu je sledila in dne 19. 9. 2023 z dopisom priglasila svojo udeležbo. Zaradi navedenega meni, da ji pasivnosti v postopku ni mogoče očitati. Kot navaja, je organ na prvi stopnji ni pozval k opredelitvi, ali podatki v vlogi št. 4300-8/2022/399 z dne 6. 12. 2022, s katero se je prijavila na Javni razpis, predstavljajo poslovno skrivnost, zato ni bila seznanjena s tem, da bi se

morala hkrati s prijavo svoje udeležbe v postopku za učinkovito varstvo svojih pravic opredeliti tudi do tega vprašanja.

10. Ker ji organ skupaj s pozivom za vstop v upravni postopek ni posredoval zahteve prosilca za dostop do informacij javnega značaja, ji v postopku ni bilo omogočeno, da bi se izrekla o vseh za odločitev pomembnih dejstvih in okoliščinah.

11. V nadaljevanju tožnica še navaja, da je postopek odločanja o vloženi zahtevi za dostop do informacij javnega značaja upravni postopek, v katerem se, skladno z določbo 3. člena ZUP, pravila upravnega postopka uporabljajo subsidiarno. Ker je organ v postopku, v katerem ni imela pooblaščenca, ni pozval, da se izjasni glede poslovne skrivnosti, je bila v postopku kršena določba 7. člena ZUP, po kateri mora organ stranki omogočiti, da v postopku čim lažje zavaruje svoje pravice, poskrbeti pa mora tudi za to, da njena nevednost in neukost v postopku nista v škodo pravic, ki ji gredo po zakonu. Ravnanje organa je bilo tudi v nasprotju z določbo prvega odstavka 9. člena ZUP, zaradi česar je prišlo v postopku na prvi stopnji do bistvene kršitve pravil po 3. točki drugega odstavka 237. člena ZUP.

12. Ker mora upravni organ, v skladu z določbami ZUP, dejansko stanje v zadevi ugotoviti po uradni dolžnosti, organ prosilcu zgolj zato, ker se ni opredelila glede poslovne skrivnosti, ne bi smel omogočiti dostopa do njene celotne vloge, ne da bi pred tem preveril, ali podatki v vlogi izpolnjujejo pogoje za poslovno skrivnost po 2. členu ZPosS.

13. Iz odločbe organa na prvi stopnji izhaja, da je organ zavrnil dostop do podatkov na obrazcih št. 4 in št. 5 nekaterih drugih prijaviteljev na Javnem razpisu (

.) v primeru, ko so ti v postopku povsem pavšalno navajali, da predstavljajo vsi podatki iz njihove prijave poslovno skrivnost. V primeru tožnice pa organ na prvi stopnji okoliščine, ali podatki iz njene vloge predstavljajo poslovno skrivnost, ni ugotavljal in je prosilcu dovolil dostop do celotne prijavne dokumentacije, čeprav obrazca št. 4 in št. 5 vsebujeta podatke, za katere je organ v isti zadevi glede drugih stranskih udeležencev odločil drugače. S takšnim postopanjem je bila tožnica obravnavana drugače kot drugi stranski udeleženci, kar po njenem stališču predstavlja kršitev ustavnega načela enakosti pred zakonom iz 14. člena Ustave Republike Slovenije.

14. V nadaljevanju tožbenih navedb tožnica podrobneje, po posameznih merilih, pojasnjuje, zakaj podatki, vsebovani na obrazcih št. 4 in št. 5 njene prijave na Javni razpis izpolnjujejo vse tri pogoje, določene v 2. členu ZPosS za opredelitev poslovne skrivnosti. Po njenem mnenju za odločitev ne more biti odločilna niti okoliščina, da na prijavi na Javni razpis ni izrecno določila, da gre za takšne

podatke. Po njenem stališču je bilo razumno tudi njeno ukrepanje za ohranitev poslovne skrivnosti. Kot navaja, podatkov sicer ni opredelila kot poslovno skrivnost v pisni obliki, je pa o tem dejstvu ob več prilikah obvestila tiste svoje zaposlene, ki so se v okviru izvajanja svojih nalog s temi podatki seznanili. Z informacijo, da podatki predstavljajo poslovno skrivnost, pa sta bila seznanjena tudi oba njena družbenika.

15. Sklepno tožnica v tožbi predlaga odpravo odločbe Ministrstva za gospodarstvo, turizem in šport št. 090-31/2023-71 z dne 15. 1. 2024, zahteva pa tudi, da sodišče toženki naloži povrnitev stroškov postopka skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

Navedbe toženke iz odgovora na tožbo:

16. V odgovoru na tožbo toženka izpodbija aktivno legitimacijo tožnice za odpravo celotne odločbe organa na prvi stopnji oziroma odločbe toženke v delu, v katerem se ta ne nanaša nanjo in s tem ne posega v njene pravice in pravne interese. Kot pojasnjuje, je organ na prvi stopnji glede tožnice odločil izključno le s prvo alinejo 1. točke izreka odločbe, o njeni pritožbi pa je bilo odločeno zgolj s 1. točko izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca. Toženka zato sodišču predlaga, da tožbo v delu, v katerem se odločbi ne nanašata na tožnico, kot nedovoljeno zavrže.

17. Glede navedb tožnice, da je organ na prvi stopnji ni pozval k opredelitvi, ali podatki iz njene vloge, s katero je kandidirala na Javnem razpisu, predstavljajo poslovno skrivnost, toženka navaja, da je organ na prvi stopnji storil vse, kar je bil dolžan storiti za zaščito pravic tretjih oseb. Iz poziva organa na prvi stopnji z dne 13. 9. 2023 izhaja, da je bila tožnica pravilno pozvana k udeležbi v postopku. V pozivu jo je organ seznanil z definicijo informacije javnega značaja in z izjemami od prostega dostopa, navedel pa je tudi, kateri dokumenti so predmet zahteve. Čeprav organ ni imel podlage, da bi tožnico štel za prava neuko stranko, jo je seznanil s samim postopkom in z zakonskimi določbami, ki so bile zanjo ključne. Na izjemo poslovne skrivnosti pa organ tožnice ni bil dolžan posebej opominjati. Na enak način so bili v postopku pozvani tudi drugi prijavitelji, ki pa so se na pozive odzvali različno.

18. Na tožbeni očitek, da bi moral organ po uradni dolžnosti preveriti, ali zahtevana dokumentacija izpolnjuje pogoje za obstoj izjeme poslovne skrivnosti, toženka navaja, da je glede obstoja izjeme poslovne skrivnosti dokazno breme primarno na subjektu, katerega poslovna skrivnost se varuje. Do izjeme obstoja poslovne skrivnosti se tožnica v postopku ni opredelila oziroma je ni niti zatrjevala. Pri tem je treba upoštevati tudi, da so bili predmet presoje dokumenti iz postopka Javnega razpisa, v okviru katerega je bila tožnica že v točki 20 razpisne dokumentacije opozorjena, da so vsi podatki iz vlog, ki jih komisija odpre, informacija javnega značaja, razen tistih podatkov, ki jih je prijavitelj posebej

označil kot poslovno skrivnost. Tožnica v postopku Javnega razpisa, kljub jasnemu opozorilu, dokumentov ni označila za svojo poslovno skrivnost in vse do vložitve tožbe v upravnem sporu za zaščito svojih pravic ni storila ničesar. Do obstoja pogojev poslovne skrivnosti se je sicer poskusila podrobneje opredeliti (šele) v tožbi, vendar je glede teh navedb, po toženkinem stališču, v upravnem sporu prekludirana. Toženka tako izpostavlja, da zaradi navedenega novih navedb tožnice in predlaganih dokazov v tožbi pri odločanju ni mogoče upoštevati.

19. Glede odločitev v zvezi z drugimi stranskimi udeleženci toženka pojasnjuje, da so bile odločitve vezane na ugotovljeno dejansko stanje in vsak dokument posebej.

20. Toženka se prav tako ne strinja in nasprotuje stališču v delu tožbenih navedb, da na odločitev glede vprašanja poslovne skrivnosti ne vpliva dejstvo, da podatkov oziroma dela vloge kot poslovno skrivnost ni tožnica sama označila že v postopku Javnega razpisa. Tako posebej izpostavlja, da je šlo pri Javnem razpisu, ki je bil vezan na sofinanciranje vlaganj v nastanitveno turistično ponudbo za dvig dodane vrednosti turizma, za porabo javnih sredstev, zaradi česar so bili vsi prijavitelji izrecno opozorjeni, da gre pri vlogah že v osnovi za informacije javnega značaja. Prijaviteljem pa je bila kljub navedenemu dana možnost, da so katero od informacij v vlogi označili kot svojo poslovno skrivnost, pri čemer so morali slednje tudi obrazložiti. Če navedenega niso storili, kot se je to zgodilo v obravnavanem primeru, se je domnevalo, da ni zadržkov za prost dostop.

21. Po stališču toženke pogoja iz prve in tretje alineje prvega odstavka 2. člena ZPosS evidentno nista izpolnjena, v sled česar tožba ni utemeljena. Prav tako tudi ni dvoma, da informacije, ki izkazujejo izpolnjevanje pogojev Javnega razpisa, sodijo med informacije javnega značaja že na podlagi prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ v povezavi s tretjim odstavkom 2. člena ZPosS, in sicer ne glede na to, kako so označene.

22. Toženka zato sodišču predlaga, da tožbo kot neutemeljeno zavrne.

Navedbe stranke z interesom:

23. Tožba je bila v odgovor poslana tudi družbi kot stranki z interesom, ki pa nanjo ni odgovorila.

Sodna presoja:

K točki I izreka:

24. Tožba ni utemeljena.

Glede vsebine izpodbijanja:

25. Sodišče uvodoma ugotavlja, da je tožnica v tožbi predlagala odpravo odločbe št. 090-31/2023/71 z dne 15. 1. 2024, s katero je Ministrstvo za gospodarstvo, turizem in šport odločilo o zahtevi prosilca za dostop do zahtevanih vlog prijaviteljev (med drugim tudi do vloge tožnice) na Javnem razpisu. Ker je po izrecni določbi 31. člena ZDIJZ upravni spor mogoče začeti zoper odločbo informacijskega pooblaščenca, ki je tudi predmet sodne presoje v upravnem sporu[1], je sodišče tožnico dne 3. 7. 2025 pozvalo, naj tožbeni predlog ustrezno popravi. Pozivu je tožnica sledila tako, da je v vlogi z dne 7. 7. 2025 tožbo popravila na način, da je kot izpodbijani akt navedla odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-119/2024/2 z dne 7. 6. 2024, katere odpravo je v navedeni vlogi tudi predlagala. Kljub tožničinemu predlogu pa je sodišče za predmet presoje v tem upravnem sporu štelo le 1. točko izreka navedene odločbe, s katero je bilo odločeno o pritožbi tožnice zoper prvo alinejo 1. točke izreka odločbe Ministrstva za gospodarstvo, turizem in šport št. 090-31/2023/71 z dne 15. 1. 2024, saj iz navedb v tožbi jasno in nedvoumno izhaja, da tožnica tožbo vlaga le zoper odločitev Informacijskega pooblaščenca v delu 1. točke izreka, in da ne nasprotuje odločitvi v delu 2. točke izreka navedene odločbe, ki se ne nanaša nanjo, temveč na družbo

26. Sodišče na tem mestu pripominja, da je z izpodbijano 1. točko izreka odločbe Informacijski pooblaščenec zavrnil tožničino pritožbo in potrdil pravilnost odločitve organa na prvi stopnji, ki je prosilcu omogočil dostop do celotne vloge, s katero je tožnica kandidirala za sredstva na Javnem razpisu, z izjemo osebnih podatkov, ki jih je treba v vlogi ustrezno prekriti. V pritožbenem postopku se tožnica z navedeno odločitvijo ni strinjala v celoti, saj je zatrjevala, da organ prosilcu ne bi smel dovoliti vpogleda v obrazca št. 4 in št. 5 vloge, ker vsebujeta podatke, ki predstavljajo njeno poslovno skrivnost ter s tem izjemo od prostega dostopa, pri čemer je po vsebini ugovarjala odločitvi organa zgolj v delu, ki se nanaša nanjo.

Glede presoje predmetne zadeve:

27. Med strankami ni sporno, da organ z zahtevanimi dokumenti (z vlogo tožnice, vključno z obrazcema št. 4 in št. 5 vloge), ki so nastali v postopku Javnega razpisa, razpolaga, in da dokumenti tudi izvirajo iz njegovega delovnega področja. Prav tako ni sporno, da tožnica v postopku Javnega razpisa ni navedla (označila ter pojasnila), da podatki iz njene vloge (v kateremkoli delu) predstavljajo poslovno skrivnost, in da tega ni zatrjevala niti v postopku pred organom prve stopnje, v katerega je bila zaradi varstva svojih pravnih interesov pritegnjena kot stranska udeleženka. Sporno pa je, ali je organ na prvi stopnji ravnal pravilno, ko je prosilcu dovolil dostop (med drugim) tudi do obrazcev št. 4

1 Tako npr. UPRS v sodbi I U 1034/2019-24 z dne 29. 2. 2024, 20. točka obrazložitve.

in št. 5 vloge, za katera je tožnica šele v pritožbi navedla, da vsebujeta podatke, ki predstavljajo njeno poslovno skrivnost, razkritju katerih tožnica zato nasprotuje.

Pravna podlaga:

28. ZDIJZ ureja postopek, ki vsakomur omogoča prost dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja, s katerimi razpolagajo državni organi, organi lokalnih skupnosti, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb (1. člen ZDIJZ). Namen tega zakona je zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov ter uresničitev pravice fizičnih in pravnih oseb (prosilcev), da pridobijo informacije javnega značaja (prvi odstavek 2. člena ZDIJZ).

29. Informacije javnega značaja so, po prvem odstavku 5. člena ZDIJZ, prosilcem prosto dostopne. Organ pa lahko, po prvem odstavku 6. člena tega zakona, prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na v tem členu taksativno določene izjeme. Tako se prosilcu lahko zavrne zahteva tudi tedaj, če ta zahteva dostop do podatka, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe (2. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ).

30. Zakon o gospodarskih družbah (v nadaljevanju: ZGD-1) v 39. členu glede opredelitve poslovne skrivnosti v celoti napotuje na zakon, ki ureja poslovne skrivnosti, ko določa, da se za poslovno skrivnost štejejo informacije, ki izpolnjujejo zahteve za poslovno skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja poslovne skrivnosti. Določba prvega odstavku 2. člena ZPosS opredeljuje pojem poslovne skrivnosti kot nerazkrito strokovno znanje, izkušnje in poslovne informacije, ki izpolnjuje naslednje zahteve: je skrivnost, ki ni splošno znana ali lahko dosegljiva osebam v krogih, ki se običajno ukvarjajo s to vrsto informacij (prva alineja); ima tržno vrednost (druga alineja); imetnik poslovne skrivnosti je v danih okoliščinah razumno ukrepal, da jo ohrani kot skrivnost (tretja alineja). ZPosS uvaja v drugem odstavku 2. člena domnevo, da je imetnik poslovne skrivnosti ukrepal razumno za zaščito podatkov, v smislu tretje alineje prvega odstavka 2. člena ZPosS, če je določeno informacijo določil kot poslovno skrivnost v pisni obliki in je o tem seznanil vse osebe, ki prihajajo v stik ali se seznanijo s to informacijo, zlasti družbenike, delavce, člane organov družbe in druge osebe (drugi odstavek 2. člena ZPosS).

Odločitev sodišča:

31. Varovanje poslovnih skrivnosti je bilo zagotovljeno tudi v postopku Javnega razpisa, ki je v 20. točki razpisne dokumentacije prijavitelje že vnaprej obveščal, da veljajo vsi podatki iz vlog, ki jih komisija odpre, za prosto dostopne informacije javnega značaja, kar ni veljalo le za podatke, ki jih je prijavitelj posebej označil, npr. kot poslovne skrivnosti, in je ob tem tudi pojasnil, zakaj

posamezen podatek ne sme biti dostopen javnosti kot informacija javnega značaja.

32. Namen teh določb o varstvu poslovne skrivnosti je bil, da se jasno in konkretno v naprej opredelijo posebej varovani podatki, glede katerih se je z njihovo označbo v vlogi vzpostavila dolžnost varovanja poslovne skrivnosti za vse subjekte, ki bi lahko prišli v stik (v postopku javnega razpisa, pa tudi kasneje, npr. v postopkih odločanja o vloženih zahtevah za dostop do informacij javnega značaja) s temi natančno opredeljenimi podatki, ki za imetnika na trgu predstavljajo določeno konkurenčno prednost. V ta namen so bili prijavitelji v Javnem razpisu izrecno opozorjeni, da bo ministrstvo v primeru, če ne bodo označili in obrazložili takšnih podatkov v vlogi, lahko domnevalo, da vloga po njihovem stališču ne vsebuje poslovnih skrivnosti in drugih izjem od prostega dostopa iz 6. člena ZDIJZ.

33. Navedeni, z Javnim razpisom posebej predpisan način označitve (in obrazložitve) poslovne skrivnosti prijaviteljev je bil določen zaradi postavljene domneve, ki je ministrstvu omogočala, da je vse podatke iz vlog, ki so bili ključni za dodelitev javnih sredstev, in glede katerih prijavitelj ni vnaprej izrazil zadržkov za njihovo razkritje, lahko štelo za javno dostopne informacije javnega značaja, ki jih je na vloženo zahtevo po določbah ZDIJZ lahko posredovalo zainteresiranim prosilcem. Vnaprejšnja označitev in obrazložitev poslovne skrivnosti v vlogi na javnem razpisu, v skladu z 20. točko razpisne dokumentacije, po presoji sodišča nedvomno predstavlja razumen ukrep prijavitelja za zaščito poslovne skrivnosti v okoliščinah javnega razpisa, v katerem se dodeljujejo javna sredstva, katerih poraba že po samem zakonu (prva alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ) predstavlja prosto dostopno informacijo javnega značaja.

34. Ker tožnica v vlogi na javnem razpisu ni označila (in obrazložila), da predstavlja katerikoli del njene vloge (vključno z obrazcema št. 4 in št. 5) njeno poslovno skrivnost, je ministrstvo, po presoji sodišča, glede na vsebino razpisne dokumentacije v postopku, upravičeno domnevalo, da tožničina vloga poslovnih skrivnosti ne vsebuje. Podlago za takšno sklepanje je imel organ v določbi razpisne dokumentacije, s katero so bili prijavitelji v naprej opozorjeni na posledice, če v vlogi ne bodo posebej označili in obrazložili poslovne skrivnosti oziroma drugih po ZDIJZ posebej varovanih podatkov. Zaradi navedenega organ v postopku na prvi stopnji tožnice ni bil dolžan posebej pozivati k opredelitvi, ali obstajajo po njenem mnenju po ZDIJZ kakršnikoli zadržki za dostop do zahtevanih podatkov iz njene vloge. Tovrstnih zadržkov pa tudi sama tožnica po prejemu obvestila organa o vloženi zahtevi in po priglasitvi svoje udeležbe v postopku, ni sporočila, kot so to storili na primer nekateri drugi prijavitelji, katerih izjave je organ v postopku tudi upošteval. Zaradi neaktivnosti tožnice je organ na prvi stopnji, po stališču sodišča, upravičeno štel, da ni zadržkov za to,

da se prosilcu (z izjemo varovanih osebnih podatkov) dovoli dostop do celotne tožničine vloge.

35. Sodišče tako pritrjuje stališču toženke, da je dolžnost sprejetja razumnih ukrepov za varstvo poslovne skrivnosti, kot je na to pravilno opozoril tudi Informacijski pooblaščenec, na strani tistega, ki se na poslovno skrivnost sklicuje. Ta je dolžan obstoj poslovne skrivnosti ne le zatrjevati, pač pa tudi izkazati.[2] Odločevalci v postopku namreč ne morejo presojati, ali je določen dokument mogoče šteti za poslovno skrivnost, saj bi s takšnim odločanjem presegli svoja pooblastila. Podatke, ki predstavljajo poslovno skrivnost, mora jasno in konkretno opredeliti prijavitelj in z obstojem poslovne skrivnosti na primeren (v obravnavanem primeru z razpisno dokumentacijo predpisan) način seznaniti ne le svoje zaposlene in družbenike, temveč tudi vse druge subjekte, ki se utegnejo s podatki seznaniti, kar velja tudi za javni organ oziroma uradne osebe, ki v postopku javnega razpisa odločajo o dodelitvi javnih sredstev. Imetnik poslovne skrivnosti kot gospodarski subjekt, od katerega se v pravnem prometu pričakuje posebna skrbnost, ki svojih podatkov ustrezno ne zaščiti, se tako na izjemo poslovne skrivnosti in na svojo prava neukost v postopkih pred upravnimi organi in pred sodiščem ne more uspešno sklicevati, saj domnevne poslovne skrivnosti sam ni ustrezno zavaroval in ni seznanil odločevalcev.

36. Kot ugotavlja sodišče, po vpogledu v upravni spis, je bila tožnica o vsebini zahteve prosilca za dostop do informacij javnega značaja obveščena v pozivu organa k prijavi stranske udeležbe z dne 13. 9. 2023, od organa na prvi stopnji pa je kot stranska udeleženka imela tudi že po zakonu (po 82. členu ZUP – t.i. pravica do pregleda dokumentov) pravico zahtevati dostop do vseh dokumentov zadeve, tudi do zahteve prosilca za dostop do informacij javnega značaja, vendar zahteve za vpogled v upravni spis organa ni podala. Zaradi navedenega je neutemeljen tožbeni očitek, da je organ kršil pravila postopka, ker pozivu k prijavi stranske udeležbe ni priložil zahteve prosilca. Sodišče pojasnjuje, da zakon ne določa, da bi moral organ pozivu k prijavi udeležbe stranskemu intervenientu priložiti zahtevo stranke za začetek postopka, pri čemer tožnica zahteve za vpogled v vloženo zahtevo tekom upravnega postopka tudi ni podala, čeprav je to možnost imela.

37. Sklepno sodišče še dodaja, da je v obravnavanem primeru tožnica trditev, da predstavljajo podatki v obrazcih št. 4 in št. 5 vloge njeno poslovno skrivnost, prvič postavila šele v pritožbi, ki jo je vložila zoper prvostopenjsko odločbo, v kateri je navedla le, da ne dovoljuje vpogleda v obrazec št. 4 (Predstavitev investicije) in obrazec št. 5 (Terminski in finančni načrt), ker naj bi navedena dokumenta po prvi alineji 2. člena ZPosS predstavljala poslovno skrivnost. Pri navedenem pa je njeno zatrjevanje, tudi po ugotovitvi sodišča, ostalo zgolj na ravni splošne oziroma pavšalne opredelitve, brez kakršnekoli obrazložitve

2 Glej sodbo UPRS IV 118/2022-34 z dne 20. 12. 2023, 24. in 28. točka obrazložitve.

oziroma navedbe podatkov, na podlagi katerih bi Informacijski pooblaščenec lahko preveril, ali podatki po 2. členu ZPosS izpolnjujejo zahteve za opredelitev poslovne skrivnosti, ki po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ predstavlja izjemo od prostega dostopa in k čemur je sicer vsaka stranka zavezana, v kolikor želi zaščititi svojo poslovno skrivnost. Tako, zgolj splošno zatrjevanje in sklicevanje tožnice na določbe zakona, brez jasne in konkretne opredelitve podatkov, ki so poslovna skrivnost, in brez kakršnekoli obrazložitve, za opredelitev izjeme ne zadostuje.[3] Tožnice, na pritožbo katere je bila izdana izpodbijana odločba, Informacijski pooblaščenec v postopku tudi ni bil dolžan pozivati k dopolnitvi navedb, saj je kot poslovni subjekt dolžna poznati svoje pravice in se na svojo prava neukost, ko gre za varstvo njenih poslovnih skrivnosti, kot že obrazloženo, ne more sklicevati. Kaj je šteti za poslovno skrivnost, namreč lahko ve le tožnica kot prijaviteljica, ne pa tudi organ odločanja, če navedeno ni ustrezno in skladno z zakonom označeno in obrazloženo.

38. Sodišče tako zaključuje, da tožnica, ki v upravnem postopku ni podala ustreznih navedb glede izjeme poslovne skrivnosti, ter za svoja zatrjevanja tudi ni predložila dokazil, čeprav je to možnost imela, tega ne more storiti sedaj v upravnem sporu, v katerem je tožnica pri navajanju novih dejstev in dokazov, ki jih ni zatrjevala in predlagala že v upravnem postopku, prekludirana.[4]

39. Neutemeljen pa je tudi ugovor tožnice, da je bila v postopku neupravičeno obravnavana drugače kot ostali prijavitelji, ki so se v postopku pred organom uspešno sklicevali na izjemo poslovne skrivnosti. Kot je razvidno iz obrazložitve odločbe, so se prijavitelji, ki jih omenja tožnica v tožbi, že v postopku pred organom na prvi stopnji sklicevali na izjemo poslovne skrivnosti (skladno s pozivom prijaviteljem), česar pa tožnica, kot obrazloženo, ni storila. Zato je organ, kot je bilo že obrazloženo, utemeljeno domneval, da njena vloga poslovnih skrivnosti ne vsebuje. Ker glede na navedeno položaj tožnice v upravnem postopku ni bil enak položaju drugih prijaviteljev, ki so svoje interese pravočasno zavarovali, sodišče zavrača ugovor, da je bilo v postopku odločanja na škodo tožnice kršeno načelo enakosti.

40. Na podlagi navedenega, ker je torej izpodbijana odločitev pravilna in zakonita, je sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrnilo na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju: ZUS-1).

41. Sodišče je o tožbi, skladno s prvim odstavkom 59. člena ZUS-1 ter pete alineje drugega odstavka 59. člena ZUS-1, odločilo brez glavne obravnave. Toženka se je njeni izvedbi izrecno odpovedala že v podanem odgovoru na tožbo, tožnica ter

3 Glej sodbo VSRS X Ips 70/2016 z dne 24. 5. 2017.

4 Po 52. členu Zakona o upravnem sporu sme sodišče nova dejstva in nove dokaze upoštevati kot tožbene razloge le, če so ti obstajali že v času odločanja na prvi stopnji postopka izdaje upravnega akta in če jih stranka upravičeno ni mogla predložiti oziroma navesti v postopku izdaje upravnega akta.

stranka z interesom pa njene izvedbe po prejemu poziva sodišča z dne 9. 7. 2025 v postavljenem roku tudi nista zahtevali (v pozivu sta bili poučeni, da bo sodišče o tožbi odločilo na podlagi listin brez izvedene obravnave, če v danem roku ne poziv ne bosta odgovorili). Sodišče je navedeno odločitev sprejelo tudi iz razloga, ker relevantno dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo upravnega akta, med strankami ni bilo sporno. Sporno je bilo le vprašanje razlage in uporabe prava (določbe ZUP ter ZDIJZ, ki poslovno skrivnost določa kot izjemo od načela prostega dostopa informacij javnega značaja).

K točki II izreka:

42. Odločitev o zavrnitvi stroškovnega zahtevka tožnice temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1, po katerem v primeru zavrnitve tožbe trpi vsaka stranka svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Maribor, 26. avgust 2025

Višja sodnica:

Mojca Medved Ladinek, l.r.

REPUBLIKA SLOVENIJA UPRAVNO SODIŠČE 10 ODDELEK V MARIBORU

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne osebe: